

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Roman Kuczyński

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z protestu wyborczego M. L.- M.

przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego,

przy udziale:

- 1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,
- 2) Prokuratora Generalnego,
- 3) Przewodniczącego Okręgowej Komisji Wyborczej w W.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 9 lipca 2014 r.

postanawia:

wyrazić opinię, że zarzuty protestu wyborczego w części dotyczącej Obwodowych Komisji Wyborczych nr:[...], [...] oraz [...] w W. są zasadne, ale nie miały wpływu na ważność wyborów; natomiast pozostałe zarzuty protestu są niezasadne.

UZASADNIENIE

M. L. – M., wyborca umieszczony w spisie wyborców w Obwodowej Komisji Wyborczej nr [...] (Gimnazjum Nr [...] przy ul. T. [...] w W.) wniósł do Sądu Najwyższego protest przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego, przeprowadzonych w dniu 25 maja 2014 r., formułując w nim zarzuty naruszenia w Okręgu Wyborczym nr 4 przez:

„1. członków Obwodowej Komisji Wyborczej nr [...] w W. bezwzględnie wiążącej ich normy pkt 52 Załącznika do Uchwały Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie wytycznych dla obwodowych komisji wyborczych dotyczących zadań i trybu przygotowania oraz przeprowadzenia głosowania w obwodach głosowania utworzonych w kraju w wyborach do Parlamentu Europejskiego, zarządzonych na dzień 25 maja 2014 r. w związku z art. 161 § 1 Kodeksu wyborczego poprzez opuszczenie lokalu wyborczego po policzeniu głosów i niedopełnienie obowiązku wywieszenia w widocznym miejscu protokołu z głosowania;

2. członków Obwodowej Komisji Wyborczej nr [...] w W. bezwzględnie wiążącej ich normy pkt 52 Załącznika w związku z art. 161 § 1 Kodeksu wyborczego poprzez opuszczenie lokalu wyborczego po policzeniu głosów i niedopełnienie obowiązku wywieszenia w widocznym miejscu protokołu z głosowania;

3. członków wielu innych Okręgowych Komisji Wyborczych na obszarze Okręgu Wyborczego nr [...] bezwzględnie wiążącej ich normy pkt 52 Załącznika w związku z art. 161 § 1 Kodeksu wyborczego poprzez opuszczenie lokalu wyborczego po policzeniu głosów i niedopełnienie obowiązku wywieszenia w widocznym miejscu protokołu z głosowania;

4. członków Obwodowej Komisji Wyborczej nr [...] w W. normy art. 42 § 2 Kodeksu wyborczego i pkt 28 Załącznika w związku z art. 161 § 1 ustawy poprzez dopuszczenie do otworzenia urny z głosami przed końcem głosowania, tym samym przerwaniem głosowania;

5. członków Obwodowej Komisji Wyborczej nr [...] w W. normy art. 71 § 1 ustawy w związku z pkt 42 Załącznika w związku z art. 161 § 1 poprzez błędne ustalenie liczby ważnych głosów;

6. członków Obwodowej Komisji Wyborczej nr [...] w W. normy art. 71 § 1 ustawy w związku z pkt 42 Załącznika w związku z art. 161 § 1 poprzez błędne ustalenie liczby ważnych głosów;

7. członków Obwodowej Komisji Wyborczej nr [...] w W. normy art. 71 § 1 ustawy w związku z pkt 42 Załącznika w związku z art. 161 § 1 poprzez błędne ustalenie liczby ważnych głosów;

8. członków Obwodowej Komisji Wyborczej nr [...] w W. normy art. 42 § 4 ustawy poprzez spowodowanie opuszczenia na ok. 1, 5 h lokalu wyborczego przez męża zaufania.

Protestujący, formułując powyższe zarzuty, wniósł o ponowne przeliczenie głosów w Okręgu Wyborczym nr [...], przy udziale wszystkich mężów zaufania, a po weryfikacji z ogłoszonymi wynikami wyborów przez Państwową Komisję Wyborczą, ustalenie, czy wybory w tym okręgu są ważne. Nadto wniósł o uzyskanie od Państwowej Komisji Wyborczej informacji o wszystkich obwodowych komisjach wyborczych na obszarze Okręgu Wyborczego nr [...], którzy członkowie komisji opuścili lokale wyborcze przed wywieszeniem protokołu z głosowania.

Prokurator Generalny oraz Państwowa Komisja Wyborcza (dalej PKW) odnosząc się do meritum protestu podnieśli, że część zarzutów jest zasadna, jednak nie miały one wpływu na ważność wyborów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 14 akapitem 2. Traktatu o Unii Europejskiej (w wersji uwzględniającej zmiany wprowadzone Traktatem z Lizbony: Dz.U. z 2004 r. Nr 90 poz. 864/30 ze zm.) w skład Parlamentu Europejskiego wchodzi przedstawiciele obywateli Unii. Ich liczba nie przekracza siedmiuset pięćdziesięciu, nie licząc przewodniczącego. Reprezentacja obywateli ma charakter regresywnie proporcjonalny, z minimalnym progiem sześciu członków na Państwo Członkowskie. Żadnemu Państwu Członkowskiemu nie można przyznać więcej niż pięćdziesiąt sześć miejsc. Rada Europejska przyjmuje jednomyślnie, z inicjatywy Parlamentu Europejskiego i po uzyskaniu jego zgody, decyzję określającą skład Parlamentu Europejskiego, z poszanowaniem zasad, o których mowa w akapicie pierwszym. Członkowie Parlamentu Europejskiego są wybierani na pięcioletnią kadencję w powszechnych wyborach bezpośrednich, w głosowaniu wolnym i tajnym.

Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 12 września 2006 r., w sprawie C-145/04 (Królestwo Hiszpanii v. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej - ZOTSiS 2006/8-I-7917) zajął stanowisko, że na obecnym etapie

rozwoju prawa wspólnotowego określenie osób, którym przysługuje prawo głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego, należy do kompetencji każdego państwa członkowskiego, pod warunkiem, że nie narusza ono prawa wspólnotowego.

Sąd Najwyższy uznał, że zasada ta znajduje zastosowanie również po wejściu w życie Traktatu Lizbońskiego, co implikowało subsumpcję zarzutów protestu wyborczego pod unormowania Kodeksu wyborczego. Zgodnie z art. 328 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21, poz. 112 ze zm.) wybory do Parlamentu Europejskiego są powszechne, równe, bezpośrednie i proporcjonalne oraz odbywają się w głosowaniu tajnym. Stosownie do art. 338 tego kodeksu w związku z art. 241 § 1 i 3 - protest przeciwko ważności wyborów wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyników wyborów przez Państwową Komisję Wyborczą w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, a wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Relevantny jest także art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego, w myśl którego przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu: 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów. Zgodnie z § 2 tego artykułu protest przeciwko ważności wyborów z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, o którym mowa w § 1, lub naruszenia przez właściwy organ wyborczy przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów może wnieść wyborca, którego nazwisko w dniu wyborów było umieszczone w spisie wyborców w jednym z obwodów głosowania. § 3 stanowi natomiast, że protest przeciwko ważności wyborów w okręgu wyborczym lub przeciwko wyborowi posła, senatora, posła do Parlamentu Europejskiego, radnego lub wójta może wnieść wyborca, którego nazwisko w dniu wyborów było umieszczone w spisie wyborców w jednym z obwodów głosowania na obszarze danego okręgu wyborczego.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że wnoszący protest wyborczy powinien zgodnie z wymogami wyżej przedstawionych przepisów Kodeksu wyborczego sformułować w nim zarzuty dotyczące jego naruszenia, albo dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom - mające wpływ na wynik wyborów, jak też przedstawić lub wskazać dowody uzasadniające te zarzuty.

W zakresie dwóch pierwszych zarzutów protestu wyborczego dotyczących naruszenia wytycznych zawartych w załączniku do Uchwały Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 24.02.2014 r. przez Obwodowe Komisje Wyborcze nr [...] i nr [...] w W., sprowadzających się do niedopełnienia obowiązujących procedur przy sporządzeniu i wywieszeniu do publicznej wiadomości protokołu z wyników głosowania po ich ustaleniu, Sąd Najwyższy uznał, iż należy przyjąć, że są uzasadnione. Członkowie Obwodowych Komisji Wyborczych nr [...] i nr [...] nie zastosowali obowiązujących procedur z zakresie sporządzenia protokołu z wyników głosowania oraz jego wywieszenia w widocznym miejscu niezwłocznie po sporządzeniu protokołów. Na obszarze Dzielnicy [...] m. W. powołanych zostało 114 komisji obwodowych, z czego bezpośredniego wspomaganie informatycznego w lokalu nie miało 19 komisji. Dla tych komisji zabezpieczono obsługę 7 informatyków w Urzędzie Dzielnicy [...]. Przyjmując, że przedstawione zdarzenie miało jednak miejsce, to również ze względu na jego zakres nie miało ono wpływu na wynik wyborów.

Do zadań Państwowej Komisji Wyborczej w sprawach związanych z przeprowadzeniem wyborów należy - zgodnie z art. 160 § 1 Kodeksu wyborczego - sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem prawa wyborczego i w ramach tego nadzoru jest ona uprawniona do wydawania wiążących wytycznych i wyjaśnień w zakresie przeprowadzania wyborów. Wydane wytyczne zawarte w załączniku do powołanej uchwały były realizacją ustawowego obowiązku Państwowej Komisji Wyborczej w ramach obowiązującego prawa i zmierzały do usprawnienia procedur wyborczych. Analiza wskazanego punktu 52 powołanego załącznika do uchwały, odnoszącego się do przepisów Kodeksu wyborczego, dotyczących ustalania wyników głosowania w obwodzie w porównaniu z art. 77 i art. 76 wskazuje, że wystąpiły wskazane nieprawidłowości.

Stosownie do art. 76 § 1 Kodeksu wyborczego - protokół głosowania przekazuje się w wyborach do Parlamentu Europejskiego w Rzeczypospolitej Polskiej pełnomocnikowi, o którym mowa w art. 173, wyznaczonemu przez właściwą komisję wyborczą wyższego stopnia; § 2. Pełnomocnik sprawdza pod względem zgodności arytmetycznej poprawność ustalenia wyników głosowania w obwodzie i potwierdza obwodowej komisji wyborczej poprawność ustalonych wyników bądź wskazuje na niezgodność arytmetyczną danych w protokole, którą obwodowa komisja wyborcza obowiązana jest wyjaśnić i odpowiednio poprawić oraz podać do publicznej wiadomości w trybie określonym w art. 77 skorygowane wyniki głosowania. § 3 Komisje wyborcze, o których mowa w § 1 pkt 2 i 3, sprawdzają pod względem zgodności arytmetycznej poprawność ustalenia wyników głosowania w obwodzie. W przypadku stwierdzenia niezgodności arytmetycznych danych w protokole obwodowa komisja wyborcza obowiązana jest ją wyjaśnić i odpowiednio poprawić oraz podać do publicznej wiadomości w trybie określonym w art. 77 skorygowane wyniki głosowania. § 4 Tryb przekazywania i przyjmowania oraz sposób postępowania z protokołem, o którym mowa w § 1, określa Państwowa Komisja Wyborcza.

Art. 77 cytowanego kodeksu stanowi, że obwodowa komisja wyborcza podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości wyniki głosowania w obwodzie, poprzez wywieszenie w lokalu wyborczym, w miejscu łatwo dostępnym dla wyborców, kopii protokołu głosowania w obwodzie.

W tym kontekście należy stwierdzić, że członkowie Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [...] w W. po ustaleniu wyników głosowania, sporządzili jedynie projekt protokołu głosowania w obwodzie i opuścili lokal wyborczy zabierając wszystkie materiały wyborcze. Komisja przed opuszczeniem lokalu nie podała więc do publicznej wiadomości wyników głosowania w obwodzie poprzez wywieszenie kopii protokołu.

Jak wynika z nadesłanych do Państwowej Komisji Wyborczej wyjaśnień Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [...] w W., Komisja ta po ustaleniu wyników głosowania i odręcznym sporządzeniu projektu protokołu, o godzinie 23.15 w pełnym składzie udała się do rejonowego punktu odbioru protokołów, gdzie dane z protokołu zostały wprowadzone do systemu informatycznego i wydrukowany został

protokół, który członkowie Komisji podpisali. Dopiero wówczas Komisja udała się do swojej siedziby, gdzie wywiesiła kopię protokołu. Karty z przeprowadzonego głosowania w Obwodowej Komisji Wyborczej nr [...] przywiezione zostały samochodem przez przewodniczącego Komisji do punktu odbioru kart. Pozostałe dokumenty zostały przyniesione przez zastępcę przewodniczącego oraz członków Komisji. Po sporządzeniu i podpisaniu przez członków komisji protokołu głosowania, komisja zdała wszystkie materiały wyborcze.

Zwrócić należy uwagę, że żaden z członków Komisji Obwodowej, ani mąż zaufania obecny przy pracach Komisji nie wniósł do merytorycznej treści protokołu zastrzeżeń.

Wnoszący protest podnosi, że opuszczenie przez członków Komisji bez wywieszenia protokołu stwarza domniemanie, że jego ujawniona w terminie późniejszym treść nie odpowiada stanowi faktycznemu. Wnoszący protest stawia członkom obwodowej komisji wyborczej zarzuty popełnienia przestępstwa przeciwko wyborom poprzez fałszowanie wyników głosowania, jednak nie przedstawia na tę okoliczność żadnych dowodów, ani nawet nie uprawdopodobnia, że do fałszerstwa mogło dojść.

Sąd Najwyższy wyraża opinię, że postępowanie Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [...] w W. naruszało wiążące komisje obwodowe wytyczne, jednak naruszenie to nie miało wpływu na wynik wyborów. W szczególności wnoszący protest nie przedstawia żadnych dowodów, aby doszło do zmiany liczby oddanych głosów na poszczególnych kandydatów. Nieznaczne opóźnienie w wywieszeniu kopii protokołu wynikało z niewłaściwego zrozumienia Kodeksu wyborczego i wytycznych PKW dotyczących konieczności sprawdzenia liczby oddanych głosów pod względem arytmetycznym.

Taka sama sytuacja wystąpiła w Obwodowej Komisji Wyborczej nr [...] w W. W związku z powyższym należy uznać, że zarzucane naruszenie wytycznych miało miejsce, nie miało ono jednak wpływu na wynik wyborów.

Zarzut zawarty w punkcie 3 protestu wyborczego jest zbyt ogólnikowy, sprowadza się jedynie do przypuszczeń, że wskazane wyżej nieprawidłowości wystąpiły także w pracy innych obwodowych komisji wyborczych; nie jest poparty

żadnymi dowodami, których przedstawienia wymaga art. 241 § 3 Kodeksu wyborczego.

Zarzut opisany w pkt 4 dotyczący dopuszczenia w Obwodowej Komisji Wyborczej nr [...] w W. do otwarcia urny z głosami przed końcem głosowania, należy uznać za uzasadniony. Z brzmienia art. 42 § 2 Kodeksu wyborczego wynika, że od chwili opieczętowania do końca głosowania urny wyborczej nie wolno otwierać. Zgodnie natomiast z art. 47 § 1 Kodeksu wyborczego głosowania przerywać nie wolno, z wyjątkiem zaistnienia nadzwyczajnych wydarzeń przejściowo umożliwiających głosowanie. Takim przejściowym wydarzeniem może być zły stan techniczny urny, z której dalsze korzystanie może się stać utrudnione. Dopuszczenie do otwarcia urny w trakcie głosowania stanowi naruszenie art. 42 § 1 Kodeksu wyborczego i bez wątpienia nie powinno mieć miejsca. Wyjaśnienia członków tej komisji wskazują, że wydarzenie miało miejsce ok. godziny 19.20, gdy przybyło bardzo dużo wyborców na głosowanie. Urna się zapełniła i wyborcy mieli problem z wkładaniem kart, gdyż urna była za mała. Zastępca przewodniczącego zgłosił zapotrzebowanie na nową urnę o godzinie 19. Część wyborców zachowywała się agresywnie i niecierpliwie, pomimo zapewnień, że urna już jedzie. Zniecierpliwieni wyborcy oderwali wieko urny. W międzyczasie została wezwana Policja. Policjanci w lokalu wyborczym pozostali do momentu przywiezienia nowej urny. Dla bezpieczeństwa członek komisji trzymał wieko urny, co pozwoliło innym wyborcom na oddawanie głosów i zabezpieczenie do momentu przywiezienia drugiej urny, co nastąpiło między godz. 19.50 -19.55.

Mając na uwadze wyjaśnienia członków komisji oraz to, że sporządzony protokół jest poprawny pod względem formalnym i merytorycznym i nie wykazuje nieprawidłowości, należy uznać, że wyżej opisane zdarzenie nie miało wpływu na wyniki głosowania.

Odnosnie zarzutów zawartych w pkt 5, 6, 7 protestu dotyczących błędnego ustalenia liczby ważnych głosów, co miałyby wynikać z informacji pochodzących jedynie od 5 osób, głosujących w różnych komisjach obwodowych, których głosy nie zostały ujęte w protokołach komisji jako ważne, należy wskazać, że wnoszący protest nie wskazuje, na które listy i kandydatów oddano głosy, które rzekomo nie zostały uwzględnione przez obwodowe komisje wyborcze. Trudno zatem odnieść

się do zarzutu nieuwzględnienia tych głosów. Nie można wykluczyć, że doszło do pomyłki w zakwalifikowaniu jako głosów ważnych, jednak te ewentualne błędy i ich opisana w proteście wyborczym skala nie pozwalają na przyjęcie, że miało to jakkolwiek wpływ na wynik wyborów. Z opublikowanych wyników głosowania w Okręgu Wyborczym nr [...] w W. wynika, że oddano 762.886 głosów ważnych, co stanowi 98,11 % oddanych głosów. Zgodnie z art. 228 § 1 pkt 8 Kodeksu wyborczego obwodowa komisja wyborcza, ustalając wyniki głosowania w obwodzie, oblicza między innymi liczbę głosów ważnych oddanych na poszczególnych kandydatów z poszczególnych list. Zatem nawet błędne ustalenie, że na kandydata nie oddano 5 ważnych głosów w sytuacji, gdy takie głosy w rzeczywistości oddano, nie ma wpływu na wynik wyborów. Wymienione w proteście E. W. i A. P. wniosły w tej sprawie oddzielny protest wyborczy (sygn. akt. III SW 44/14), ale również nie wskazują, której liście i któremu kandydatowi nie policzono prawidłowo głosów.

Odnosząc się do opisanego w pkt 8 protestu zarzutu naruszenia normy art. 42 § 4 Kodeksu wyborczego przez członków Obwodowej Komisji Wyborczej nr [...] polegającego na doprowadzeniu do nieobecności męża zaufania, należy stwierdzić, że wskazana nieobecność czasowa męża zaufania, który w świetle powołanych przepisów ma prawo obserwować wszystkie czynności obwodowej komisji oraz ewentualnie ma prawo zgłaszać uwagi i zastrzeżenia do protokołu głosowania w obwodzie z wymienieniem konkretnych zarzutów, należy uznać za nieuzasadniony. Nieobecność męża zaufania nie mogła mieć wpływ na wynik wyborów i przebieg głosowania, a tym samym na ich ważność, gdyż nie naruszała wskazanego przepisu Kodeksu wyborczego, z ponadto została zgłoszona. Załącznik do Uchwały Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 24 lutego 2014 r., na który powołuje się wnoszący protest, poza szczegółową regulacją statusu ustanowionych mężów zaufania, dopuszcza wydawanie poleceń o charakterze porządkowym przez przewodniczącego komisji, w przypadku gdy działanie mężów zaufania wykracza poza ich uprawnienia, bądź utrudnia jej pracę.

Odnosząc się do powyższego zarzutu należy dodatkowo wyjaśnić, iż mąż zaufania z KW Prawo i Sprawiedliwość, zgłosił się do obserwacji czynności Okręgowej Komisji Wyborczej w W. I. Komisja Okręgowa do godz. 21.00 w dniu 25 maja 2014 r. prowadziła dyżur telefoniczny udzielając wyjaśnień wyborcom i

członkom komisji obwodowych. Pomiędzy godz. 21.43 a 23.25 nie były przez członków Komisji wykonywane czynności związane z przyjmowaniem protokołów wyników głosowania z poszczególnych komisji obwodowych. Wobec zgłoszonego przez męża zaufania wniosku o umożliwienie mu fotografowania protokołów wyników głosowania, które będą dostarczane z obwodów, konieczne było ustalenie wspólnego stanowiska Komisji Okręgowej w tym zakresie oraz wystąpienie do PKW o ew. wyrażenie opinii. Trudno uznać, że także podczas tych czynności obecność męża zaufania była uzasadniona. O przystąpieniu członków Komisji Okręgowej do prac związanych z przyjmowaniem protokołów wyników głosowania, mąż zaufania bezzwłocznie został poinformowany. Ponadto, umożliwiono mu obserwację wszystkich dalszych czynności Komisji (m.in. wprowadzanie danych do systemu informatycznego), jak i fotografowanie protokołów. Mąż zaufania był obecny podczas prac Komisji Okręgowej nieprzerwanie od godz. 23.25 do godz. 8.00 dnia następnego i w tym czasie fotografował protokoły. Wniesiony protest w tej części nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 242 § 1 i 2 Kodeksu wyborczego Sąd Najwyższy rozpatruje protest w składzie 3 sędziów w postępowaniu nieprocesowym i wydaje, w formie postanowienia, opinię w sprawie protestu. Opinia, o której mowa w § 1, powinna zawierać ustalenia co do zasadności zarzutów protestu, a w razie potwierdzenia zasadności zarzutów - ocenę, czy przestępstwo przeciwko wyborom lub naruszenie przepisów kodeksu miało wpływ na wynik wyborów.

Protest wyborczy M. L. – M. wskazuje na nieprawidłowości w pracy Obwodowych Komisji Wyborczych nr [...], [...], [...] w W. w obszarze Okręgu Wyborczego nr [...], których członkowie naruszyli niektóre spośród przepisów Kodeksu wyborczego dotyczące przebiegu głosowania i ustalania wyników wyborów i w tej części należy go uznać za zasadny. Jednak zasadnicze znaczenie dla oceny zasadności wniesionego protestu wyborczego ma ustalenie, czy uchybienia, które miały miejsce w postępowaniu członków wskazanych obwodowych komisji wyborczych, powodujące naruszenia przepisów Kodeksu wyborczego miały wpływ na wynik wyborów. W świetle art. 82 § 1 pkt 1 Kodeksu wyborczego powyższe naruszenia przepisów nie miały wpływu na wynik wyborów

przeprowadzonych w Obwodowych Komisjach Wyborczych w Okręgu Wyborczym nr [...].

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.